

Vi ser, at den overordentlige Indkomstskat er ansat til 30 Mill. Kr. Det er jo ikke saa ganske faa Penge, men der er et Samfundslag, som i disse Tider giver langt større Beløb end 30 Mill. Kr., skønt det ikke staar paa Finansloven, og det er Landbruget, der paa Grund af Udførselsforbud og Maksimalpriser til Samfundet yder en Afgift, der efter min Mening beløber sig til langt over 30 Mill. Kr. Der kunde mulig af Regeringen øves en lille Smule mere Retfærdighed i den Retning, end Tilfældet er. Der er saaledes Maksimalpris paa Rug, men Rug er for en stor Del en af Hoveddyrkningsgenstandene i Jyllands tarvelige Egne. Folk har derovre beregnet Rugen til Opfodring til deres Kvæg, Svin o. s. v., men de kan under de nuværende Forhold ikke supplere deres Rug med lignende Værdier i Majs, da Majsprisen er betydelig højere end den fastsatte Rugpris. Der kunde for Regeringen have været Grund til, i Stedet for at fastslaa en Maksimalpris for Rug, at fastsætte en Pris, som rettede sig efter de tilstedeværende Majspriser. Den kunde jo fastsættes af Grosserer-Societetet herinde en Gang hver Maaned.

Der er dernæst paa disse mindre gode Egne af Landet ogsaa en anden Plante, der dyrkes overordentlig meget, nemlig Kartofflen. Den er igennem mange Aar blevet dyrket til Udførsel, og der avles her i Landet langt flere Kartoffler, end der forbruges til Menneskeføde. Nu er Udførselen standset. Desuden havde man tidligere Lov til at gaa hen at sælge sine Kartoffler til Brænderierne, men det er ogsaa blevet forbudt. Man er altsaa ikke alene blevet afskaaret fra at søge til det udenlandske Marked med sine Kartoffler, men Markedet er ogsaa indskrænket her i Landet. I det Øjeblik der var Ret til at afhænde disse Kartoffler til Brænderierne, saa vilde de blive betalt i Forhold til den Pris, som Brænderierne maa give for Majs, og Brænderierne benytter ikke saa ganske ubetydelige Mængder af Majs herhjemme. Vi ser da ogsaa, at i den Periode, hvor alle Næringsmidler er steget, staar Kartofflen i højere Pris paa det københavnske Marked end før Krigen. Der er ingen Grund til, at Regeringen paalægger saa indskrænkende Bestemmelser for Udnyttelsen af Landets Produktion, ej heller, at der fastsættes Maksimalpriser paa Rug, der i Virkeligheden ikke kan erstattes af udenlandsk Korn.

Det er disse to Ting, jeg vilde tale

om. Jeg er overbevist om, at Landbruget yder langt større Skat til Statssamfundet — og det gælder saa vel det større som det mindre Landbrug —, end den overordentlige Skat beløber sig til, nemlig 30 Mill. Kr. Jeg vil henstille til Regeringen, om der ikke kunde ske en lille Forandring i de kommende Tider i disse Forhold.

Piper: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Den konservative Forening for Lyngby-Kredsen henvendte sig paa Opfordring af en Vælger til den højtærede Indenrigsminister i Skrivelse af 2. Februar d. A. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af Begyndelsen af Skrivelsen. Skrivelsen lyder saaledes: „Da det er Foreningens Bestyrelse bekendt, at der i de kommunale Administrationer synes at herske Tvivl om den rette Forstaaelse af § 4 i Lov af 1915 om Valgene til Rigsdagen med Hensyn til, hvilke Personer der, som havende fast Bopæl, skal opføres paa Valglisten, tillader man sig at andrage om, at det høje Ministerium snarest muligt vil indsende et vejledende Cirkulære til Kommunalbestyrelsen ...“

Paa denne Skrivelse er hidtil ikke indløbet noget Svar. Forholdet er jo det, at Valglisten ligger fremme i disse Dage. Men om faa Dage er Fremlæggelsen sluttet, og der er kun et Par Dage til at klage. Resultatet vil derfor let være, at en Mængde af de Vælgere, der har fast Bopæl i to Kommuner, ikke faar den Adgang til Valgret, som tilkommer dem, idet Kommunen ikke har faaet den ønskede Vejledning fra den højtærede Indenrigsminister, og den Mening, som har været gældende indenfor de forskellige Kommunalbestyrelser, altsaa ikke er retledet. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorfor han ikke i rette Tid har taget Stilling til denne Sag.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg skal ikke i dette Øjeblik komme nærmere ind paa de politiske Betragtninger, som den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) anstillede, idet disse anstilledes under den Forudsætning, at Finansloven af dette høje Ting blev sendt tilbage til Folketinget. Dette skulde ske paa Grund af Uenighed angaaende Bevillingen paa 16,000 Kr. til Landbohøjskolen, som er opført paa min ærede